

Bemærkninger til forslaget

1. Samfundstjenesten

Folketinget vedtog den 24. maj 1982 at iværksætte forsøg med samfundstjeneste. Forsøget rettede sig mod relativt unge lovovertrædere, som måtte forventes idømt en ubetinget frihedsstraf på 6-8 måneder.

I 1984 blev forsøget udvidet fra at dække to områder til at dække hele landet. Der blev imidlertid ikke foretaget en tilsvarende ressourcetilførsel til kriminalforsorgen i frihed. Direktoratet for kriminalforsorgen forestiller sig, at det forøgede ressourcebehov skal opfyldes gennem omlægninger inden for den frie kriminalforsorg. Dette kan gøres på to måder: Enten svækkes indsatsen over for samfundsdømte, eller også svækkes indsatsen over for andre af den frie kriminalforsorgs klienter. Sandsynligvis kombineres disse to muligheder.

Idømmelse af samfundstjeneste forudsætter, at medarbejdere fra kriminalforsorgen deltager i retsmødet i forbindelse med dommen, og at der forinden er gennemført en personundersøgelse og fremskaffet et arbejdstilbud. Under udførelse af arbejdsforpligtelsen skal der føres kontrol med, at den opfyldes, gribes ind ved uregelmæssigheder og forsømmelser, ske indberetning til domstolene ved forsømmelse og i øvrigt føres kontrol med den samfundsdømtes sociale forhold.

Disse opgaver er meget tidkrævende, og de vil naturligvis blive mere tidkrævende med et landsdækkende samfundstjenesteforsøg, ikke mindst fordi ordningen i øvrigt anvendes i stigende omfang. Direktoratet for kriminalforsorgen forestiller sig tilsyneladende, at indsatsen over for den samfundsdømte kan begrænses. Eksempelvis skal der opbygges en ressourcebesparende vagtordning i tre af kriminalforsorgens institutioner, uanset at disse hverken har kendskab til samfundstjenesten, klienterne eller arbejdsstederne.

VS undlod at stemme, da forslaget om at iværk-

sætte forsøg ved samfundstjeneste blev vedtaget. Vi frygtede, at forsøget på forhånd var dømt til at mislykkes og mente i øvrigt, at valgmuligheden for den tiltalte ikke var reel, samt at forsøget i øvrigt var for begrænset.

Med den tilsyneladende positive holdning, som udtrykkes ved udvidelsen af ordningen, er der imidlertid reel grund til at frygte, at risikoen for fiasko er væsentligt forøget.

Noget sådant vil gøre stor skade på mulighederne for at indføre alternative sanktioner i lang tid fremover, og hvis kriminalforsorgen i frihed i stedet finder pengene andetsteds, kan det føre til dårligere resultater for eksempelvis prøveløsladte – med det resultat, at der i stedet gives disse dårligere vilkår. Ingen af delene må ske, og derfor fremsættes dette forslag.

2. Forslagets indhold

Forslaget falder i to dele. For det første skal der straks overføres 4 mill. kr. fra anstaltens personalekonto til personalekontoen for kriminalforsorgen i frihed. Dette modsvarer det akutte behov alene som følge af den udvidede samfundstjeneste.

For det andet skal der løbende overføres ressourcer fra anstalterne til den frie kriminalforsorg, efterhånden som alternative sanktioner afløser frihedsstraffen. Det foreslås, at et beløb svarende til prisen pr. fængselsplads pr. dag (p.t. 588 kr.) løbende overføres, hvilket svarer til en mangedobling af beløbet pr. klient pr. dag under kriminalforsorgen i frihed.

Hvis en sådan overførsel ikke gennemføres, indebærer det ikke blot, at den frie kriminalforsorg vil fremvise dårligere resultater, men også at der faktisk sker en forøgelse i fængselskapaciteten i forhold til det øvrige antal dømte. Noget sådant har aldrig været meningen hverken med samfundstjenesten eller med alternative sanktioner i øvrigt.